

Arrest

nr. 63 900 van 27 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn en X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 20 april 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 november 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2008 diende eerste verzoekende partij een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 18 november 2010 de beslissing waarbij de aanvraag van eerste verzoekende partij om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard. Hij nam, ten aanzien van de drie verzoekende partijen tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag van eerste verzoekende partij om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard, die haar op 21 maart 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 23.02.2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

De aangehaalde medische problemen kunnen niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de attaché-geneesheer van 10.11.2010 (zie gesloten omslag) blijkt dat [M., A.] lijdt aan verschillende aandoeningen waarvan er twee kunnen beschouwd worden als ernstige pathologieën waarvoor verdere behandeling vereist is. Hoewel deze twee aandoeningen kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, houden zij geen reëel risico in op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandelingen beschikbaar zijn in het herkomstland, Armenië.

Betrokkene kan reizen indien ze voldoende voorbereid is en over haar medicatie kan beschikken. De attaché-geneesheer concludeert dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië.

In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn.

De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De bevelen om het grondgebied te verlaten, die eveneens op 21 maart 2011 aan verzoekende partijen werden ter kennis gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“artikel 7, eerste lid, 2° van de wet en artikel 100, vijfde lid van het koninklijk besluit: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren deze termijn niet overschreden werd : verblijft reeds in het Rijk sedert 20-10-2008.”

Deze bevelen om het grondgebied te verlaten vormen de tweede, derde en vierde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1.1. In een eerste en tweede middel, die samen kunnen behandeld worden, voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de rechten van de verdediging.

Zij verstrekken volgende toelichting:

“DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 20/10/2008, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat uit de door verzoekster voorgelegde medische attesten geen aandoening in haar hoofde zou blijken die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag dd. 20/10/2008 en diverse navolgende schrijvens in totaal meer dan twaalf medische verslagen van meerdere geneesheren (o.a. : dd. 17/03/2008 van dokter Witdiens A.. dd. 26/05/2008 van dokter Van der Perre C.. dd. 08/07/2008 van dokter Mortelmans A.. dd. 13/08/2008 van dokter Coosemans W.. dd. 13/10/2008 van dokter Prims P.. dd. 22/12/2008 tot 29/12/2008 van dokter De Quick M.. dd. 06/03/2009 van dokter Swartenbroeckx, dd. 17/11/2009 & 13/04/2010 & 09/08/2010 en dd. 22/02/2011 van dokter Prims P.) had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat zij wel degelijk lijdt aan een medische aandoening die van die aard is dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekster dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde medische verslagen 17/03/2008, dd. 26/05/2008, dd. 08/07/2008, dd. 13/08/2008, dd. 13/10/2008, dd. 22/12/2008 tot 29/12/2008, dd. 06/03/2009, dd. 17/11/2009 & 13/04/2010 & 09/08/2010 niet zou blijken dat verzoekster zou lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling hij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 20/10/2008 en diverse navolgende schrijvens, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Vooreerst heeft verzoekster meer dan twaalf objectieve en verifieerbare medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoening waaraan zij lijdt - met name voegde zij bij haar aanvraag dd. 20 oktober 2008 en meerdere navolgende schrijvens in totaal meer dan twaalf medische verslagen hij van diverse geneesheren.

Aan de hand van de medische verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk, met name dat een regelmatige opvolging door een psychiater noodzakelijk is.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten tweede blijkt NERGENS uit de lezing van de bestreden beslissing dat hetzij de arts-attaché hetzij verweerder zelf rekening hebben gehouden met de door verzoeksters advocaat bij navolgend schrijven dd. 04/03/2011 bijgevoegde bijkomend medisch attest dd. 22/02/2011 van dokter PRIMIS Peter. (Stukken 7-8)

Op het door verzoekster bij schrijven dd. 04/03/2011 voorgelegd bijkomend medisch attest, heeft noch verweerder in de bestreden beslissing dd. 18/11/2010 - noch de arts-attaché geantwoord in zijn advies dd. 10/11/2010.

In dat attest had de behandelende arts nochtans uitdrukkelijk meegedeeld dat een adequate medische behandeling voor verzoekster in haar herkomstland niet mogelijk is en had hij omwille van medische redenen een terugkeer naar het herkomstland afgeraden.

Dit houdt een flagrante schending in van de motiveringsplicht.

Ten derde blijkt uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen dat een medische behandeling van verzoekster momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

Als haar behandelende arts bevestigt dat er medische behandelingen lopende zijn en dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

De ambtenaar-geneesheer beperkt zich in zijn advies dd. 10/11/2010 waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing dd. 18/11/2010 heeft gebaseerd, hoofdzakelijk tot het geven van een loutere beschrijving van de door verzoekster voorgelegde medische verslagen om daarvan vervolgens een summier synthese weer te geven.

Ten vierde verwijst de controle-arts in zijn advies dd. 10/11/2010 naar zgn. correspondentie met e.z. dokter Babloyan A. uit Yerevan, waaruit volgens de controle-arts zou moeten blijken dat psychische zorgen beschikbaar zijn in Armenië zonder evenwel een kopie van dat rapport aan verzoekster mee te delen.

Op die manier wordt aan verzoekster en aan haar behandelende arts de mogelijkheid ontnomen om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie; deze te onderzoeken en om vervolgens na te gaan of deze al dan niet op verzoekster zelf van toepassing is.

Verzoeksters rechten van de verdediging worden geschonden omdat zij de zgn. correspondentie tussen de controlearts en de Armeense arts inhoudelijk niet kan verifiëren laat staan dat ze deze aan enige kritiek zou kunnen onderwerpen.

Ten vijfde is de motivering in de bestreden beslissing in tegenstrijd met de door verzoekster voorgelegde medische verslagen.

In tegenstelling tot hetgeen door de controle-arts wordt voorgehouden in het medisch advies dd. 10/11/2010 ("Reizen is met deze problematiek geen probleem...") blijkt uit de voorgelegde medische verslagen dat voor verzoekster een terugkeer naar het herkomstland medisch tegenaangewezen is.

(Zie o.a. medische attesten dd. 13/04/2010. dd. 09/08/2010 en dd. 22/02/2011 van dokter Primis P. (terugkeer naar het herkomstland zal de symptomen doen aanwakkeren aangezien behandeling daar niet mogelijk is...)

Noch in het advies van de controle-arts, noch in de bestreden beslissing werd met deze opmerkingen van de behandelende arts enige rekening gehouden.

Integendeel!

De motivering in de bestreden beslissing druist in tegen de inhoud van de voorgelegde medische verslagen.

Verweerder vergenoegt zich ten onrechte met het louter tegenspreken van de medische verslagen van de behandelende geneesheer van verzoekster.

Deze conclusie van verweerder is dan ook strijdig met de adviezen van de behandelende arts, minstens is de conclusie van verweerder voorbarig.

Ten zesde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoekster niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat bovendien strijdig was met de medische verslagen van de behandelende arts, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Gezien het advies van de arts-attaché enerzijds en anderzijds de meerdere medische verslagen van verzoeksters geneesheren lot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoekster minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter ongegrond te verklaren.

Indien de arts-attaché tot een andersluidende conclusie wilde komen, had hij bij verzoekster of bij haar arts specifieke informatie kunnen opvragen aangaande de mogelijkheid van verzoekster om te reizen naar Armenië gelet op haar medische toestand, en aangaande het causaal verband tussen beide of verzoekster onderwerpen aan een medisch onderzoek om haar actuele medische toestand en de mogelijkheid om te kunnen reizen naar het herkomstland te achterhalen alsook het causaal verband tussen beide, wat in casu ten onrechte niet is gebeurd.

De arts-attaché raadpleegde geen deskundige, noch werd er gecorrespondeerd met de geraadpleegde arts van verzoekster.

De arts-attaché bezit evenmin een bijzondere expertise aangaande psychiatrische klachten.

De arts-attaché heeft ten onrechte de door verzoekster voorgelegde medische verslagen op een niet-onderbouwde wijze weerlegd.

Verweerder is tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht.

Als reactie op het medisch advies van de arts-attaché heeft de behandelende arts van verzoekster in een recent verslag dd. 12/04/2011 opnieuw benadrukt dat een adequate medische behandeling in het herkomstland niet mogelijk is en dat verzoekster gezien haar huidige medische toestand niet mag terugkeren naar haar herkomstland. (Stuk 6)

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissingen foutief zijn en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaken van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schenden de bestreden beslissingen artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 nu de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om:

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen. Stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet. TVVR 1993,67 ev.)."

4.1.2. Verwerende partij antwoordt als volgt:

"De verwerende partij laat vooreerst gelden dat verzoekers niet dienstig de schending van de rechten van verdediging kunnen inroepen, die niet van toepassing zijn in casu:

"Het volstaat te stellen dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijk vlak alleen in tucht-zaken bestaan. Derhalve zijn de rechten van verdediging niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet." (R.v.V nr. 1842 van 20.9.2007)

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 en art. 62 van de Vreemdelingenwet. artikelen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren, maar dat zij er ook in slagen de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijf geven kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek (cf R,v.St. nr, 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994. z.p.).

Verder laat de verwerende partij gelden dat:

- verzoekers tevens een schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht.*
- het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001),*
- wanneer verzoekers in staat zouden zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, dit betekent dat deze van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen hebben ondervonden.*

De verwerende partij zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre verzoekers de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

[...]

De [...] overwegingen [in de bestreden beslissing] laten verzoekers toe om te achterhalen om welke redenen hun aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard.

De verwerende partij wijst op de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bepaalt:

"Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot

verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (R.v.St. nr. 101.624 dd. 7.12.2001)" (R.v.V. nr. 1613 dd. 11.9.2007; R.v.V. nr. 3437 dd. 7.11.2007; R.v.V. nr. 3488 dd. 9.11.2007)

De bovenstaande motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers' aanvraag ongegrond is.

De verwerende partij laat dan ook slechts gelden dat de bestreden beslissing deugdelijk en afdoende werd gemotiveerd. Er is naar behoren voldaan aan de materiële motiveringsplicht, hetgeen onmiddellijk kan worden vastgesteld wanneer men er de motieven van de bestreden beslissing op naslaat.

Verzoekers pogen voor te houden dat 'niet blijkt dat verweerder de diverse gegevens die beschikbaar zijn in het dossier op een zorgvuldige en redelijke wijze in acht heeft genomen'.

De verwerende partij stelt vast dat verzoekers zich beperken tot het uiten van algemene beschouwingen, zonder in concreto aan te tonen waar de beslissing volgens hun onredelijk zou zijn.

Het loutere feit dat verzoekers medische attesten hebben voorgelegd, waaruit verzoekers zelf afleiden dat zij voldoen aan de voorwaarden van art. 9ter van de wet en op die grond moet worden gemachtigd tot verblijf, maakt uiteraard niet dat de aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard; zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de ambtenaar-geneesheer een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door verzoeker geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Armenië behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl verzoekers ook kunnen reizen naar dit land.

Nopens de regelmatige opvolging die eerste verzoeker blijkens de door de bij de aanvraag gevoegde medische attesten zou nodig hebben, wordt door de ambtenaar-geneesheer in het advies uitvoerig aangegeven dat behandeling en opvolging voor de specifieke medische problematiek van verzoeker beschikbaar en toegankelijk is. Ook nopens de mogelijkheid om te reizen wordt door de ambtenaar-geneesheer in het advies de visie van de behandelend geneesheer weerlegd dat betrokkene niet zou kunnen reizen.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt duidelijk dat rekening werd gehouden met de medische verslagen die verzoekers hebben voorgelegd. Verzoekers kunnen niet dienstig anders voorhouden.

Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Armenië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de ambtenaar-geneesheer noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Verzoekers beschouwingen falen in rechte en kunnen niet worden aangenomen.

Verzoekers kunnen verder ook met hun kritiek niet gevolgd worden waar zij pogen voor te houden dat de correspondentie met de Armeense dokter BABLOYAN ook aan hen had dienen te worden meegedeeld. Dit is geenszins het geval. Terwijl, indien verzoekers kennis willen nemen van de inhoud van deze correspondentie, zij steeds om inzage in het administratief dossier kunnen verzoeken. Nu verzoekers dit kennelijk hebben nagelaten, kunnen zij thans niet ernstig voorhouden de inhoud ervan niet te 'kunnen onderzoeken' of 'aan kritiek te onderwerpen'.

Verzoekers kunnen verder ook met hun kritiek niet gevolgd worden waar zij pogen voor te houden dat de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid rekening diende te houden met aan navolgend schrijven dd. 4.3.2011.

Immers, kon de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van de bestreden beslissing op 18.11.2010 onmogelijk rekening houden met een schrijven dd. 4.3.2011.

Ook verzoekers' kritiek als zou verzoeker moeten onderworpen zijn aan een medisch onderzoek, is manifest ongegrond.

De verwerende partij verwijst andermaal naar het deugdelijk advies van de ambtenaar-geneesheer, waaruit duidelijk blijkt dat de door verzoekers naar voor gebrachte medische stukken zeer grondig werden onderzocht, én waaruit duidelijk blijkt dat de toestand in Arrnenië zorgvuldig werd nagegaan.

Het berust bij de discretionaire bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer om te beslissen verzoeker al dan niet nog aan een bijkomend medisch onderzoek te onderwerpen, doch in casu heeft deze dit kennelijk niet nodig geacht om tot een deugdelijke beslissing te komen.

Verzoekers beperken zich desbetreffend ook tot loutere beweringen en to[nen] op geen enkele wijze aan waarom een medisch onderzoek een ander licht werpt op de zaak'.

'De bestreden beslissing steunt zich voor deze conclusie op het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, die zoals blijkt uit het administratief dossier zich heeft gesteund op het door verzoeker bijgebracht verslag van de specialist. Artikel 9ter, §1, tweede alinea voorziet dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zondig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Het is de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven" (R.v.V. nr. 41 432 van 7 april 2010)

Verzoekers' beschouwingen missen elke feitelijke en juridische grondslag.

De verwerende partij laat gelden dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter ontvankelijk doch ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers dossier daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclus. Terwijl de bestreden beslissing ten genoegen van recht is gemotiveerd met draagkrachtige motieven die de beslissing terdege ondersteunen."

4.1.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoekende partijen het genoemde inzicht verschaft en hen aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoekende partijen neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat zij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kennen, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

4.1.3.2. In de mate dat verzoekende partijen de motieven die de eerste bestreden beslissing onderbouwen inhoudelijk betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht die in voorliggende zaak dient onderzocht te worden in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Verwerende partij oordeelde – op basis van een verslag van een ambtenaar-geneesheer, een rapport van Caritas International en inlichtingen die verkregen werden via professor Ara Babloyan – dat eerste verzoekende partij kan reizen, dat de medische zorgen die zij nodig heeft ook in haar land van herkomst kunnen verkregen worden en dat deze zorgen er voor haar toegankelijk zijn en besloot dat de aanvraag van eerste verzoekende partij, om op medische gronden tot een verblijf gemachtigd te worden derhalve ongegrond is.

Eerste verzoekende partij stelt zes bemerkingen te hebben bij de motivering van de eerste bestreden beslissing.

Allereerst voert zij aan dat zij meer dan twaalf medische verslagen bij haar aanvraag heeft gevoegd en hieruit blijkt dat een verdere opvolging van haar medische problemen vereist is. In de bestreden beslissing wordt evenwel niet in vraag gesteld dat eerste verzoekende partij gezondheidsproblemen heeft en dat deze problemen verder dienen opgevolgd te worden, er wordt enkel geuid dat deze aandoeningen – in de mate dat dit nodig is – verder kunnen behandeld worden in Armenië. Eerste verzoekende partij weerlegt deze vaststelling, die door verwerende partij met stukken gestaafd wordt, niet.

Ten tweede stelt eerste verzoekende partij dat verwerende partij verzuimde rekening te houden met een schrijven van dokter Prims van 4 maart 2011. Er dient echter op gewezen te worden dat de eerste bestreden beslissing genomen werd op 18 november 2010 en dat verwerende partij uiteraard geen rekening kon houden met een attest dat pas meer dan drie maand later werd overgemaakt. Er moet daarnaast benadrukt worden dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681). Het schrijven van dokter Prims kan dan ook niet dienstig aangevoerd worden om aan te tonen dat werd tekortgekomen aan de materiële motiveringsplicht.

De Raad kan trouwens niet inzien welk belang eerste verzoekende partij heeft bij dit onderdeel van het middel, nu het attest waarnaar zij verwijst dezelfde inhoud heeft als een eerder attest van dezelfde arts dat op 9 augustus 2010 werd opgesteld en dat door verwerende partij bij de beslissingname werd betrokken.

In een derde punt stelt eerste verzoekende partij dat zij een medische behandeling volgt en dat dit gegeven zou moeten volstaan om haar tot een verblijf te machtigen. Haar standpunt vindt evenwel geen steun in de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Vervolgens betoogt eerste verzoekende partij dat zij geen kennis heeft van het schrijven van professor Babloyan waarop de ambtenaar-geneesheer zich in zijn advies baseerde om te stellen dat haar psychische problemen in Armenië kunnen behandeld worden. Het loutere feit dat eerste verzoekende partij geen kennis heeft van dit schrijven laat uiteraard op zich niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing niet op correcte feiten zou gebaseerd zijn of op kennelijk onredelijke wijze tot stand zou zijn gekomen. De Raad stelt verder vast dat de brief van professor Babloyan opgenomen is in het administratief dossier dat door verwerende partij werd neergelegd en dat uit voormeld schrijven blijkt dat er in Armenië psychiaters zijn, dat er medicatie beschikbaar is en dat er een medische infrastructuur aanwezig is om personen met psychische problemen te verzorgen. Het stond eerste verzoekende partij vrij om, alvorens zich tot de Raad te wenden, op basis van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur inzage te vragen in het administratief dossier van verwerende partij. Zij kan dan ook niet gevolgd worden in haar stelling dat zij dit stuk niet inhoudelijk kon verifiëren.

Eerste verzoekende partij voert ook aan dat de motivering in de eerste bestreden beslissing in strijd is met de door haar aangebrachte stukken, nu uitgegaan wordt van het feit dat zij kan reizen, terwijl dokter Prims in zijn verslagen stelde dat een terugkeer naar haar herkomstland *“de symptomen [zal] doen aanwakkeren aangezien behandeling daar niet mogelijk is.”* De bewering van dokter Prims dat er in

Armenië geen behandeling voor de medische problemen van eerste verzoekende partij mogelijk is, is geen medische beoordeling en is bovendien totaal ongestaafd. Verwerende partij brengt daarentegen wel overtuigingsstukken aan waaruit kan afgeleid worden dat eerste verzoekende partij in Armenië de nodige verzorging kan krijgen. De uiteenzetting van eerste verzoekende partij laat dan ook niet toe vast te stellen dat de ambtenaar-geneesheer die werd geconsulteerd door verwerende partij verkeerdelijk zou geoordeeld hebben dat eerst verzoekende partij kan reizen.

Eerste verzoekende partij stelt tot slot dat de ambtenaar-geneesheer die verwerende partij adviseerde heeft nagelaten haar aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Aangezien de ambtenaar-geneesheer de medische problemen waaraan eerste verzoekende partij lijdt op zich niet in vraag stelt rustte er op hem echter geen verplichting om eerste verzoekende partij aan een medisch onderzoek te onderwerpen (cf. *Parl. St. Kamer*, nr. 2478/001, 35). Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer de zuiver medische diagnose die werd gesteld door andere artsen, waaronder een psychiater, niet betwistte, kan ook niet ingezien worden waarom hij met deze andere artsen zou dienen te corresponderen of waarom hij over een *“bijzondere expertise aangaande psychiatrische klachten”* zou dienen te beschikken.

Door nogmaals een medisch attest van haar huisarts, dokter Prims, aan te brengen dat dezelfde inhoud heeft als het attest van 9 augustus 2010, toont eerste verzoekende partij evenmin aan dat verwerende partij haar medische situatie foutief inschatte.

De uiteenzetting van verzoekende partijen laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

4.1.3.3. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissingen onderbouwen en het dispositief van deze beslissingen kunnen verzoekende partijen ook niet gevolgd worden waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

4.1.3.4. De Raad wijst er verder op dat verwerende partij terecht opwerpt dat de rechten van verdediging in administratiefrechtelijke zaken enkel van toepassing zijn op tuchtzaken doch niet op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 20 december 2001, nr. 102.201; RvS 3 november 2003, nr. 124.957; RvS 8 december 2004, nr. 138.181). Een schending van de rechten van verdediging kan in casu derhalve niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

4.1.3.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel, dat verzoekende partijen ook geschonden achten, legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het eerste en het tweede middel zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

4.2.1. Verzoekende partijen voeren in een derde middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij stellen het volgende:

“Uit de door verzoekster hij haar aanvraag dd. 20/10/2008 en diverse navolgende schrijvens voorgelegde medische verslagen bleek dat voor verzoekster geen adequate medische behandeling in haar herkomstland aanwezig is waardoor een terugkeer onmogelijk is.

Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.

Artikel 3 van het E.V.R.M. bepaalt het volgende:

Artikel 3 Verbod van foltering

Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Een terugkeer naar haar land van herkomst is minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoekster totaal niet aangewezen.

Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoekster houdt een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor haar gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.”

4.2.1. Verwerende partij werpt het volgende op:

“De verwerende partij laat gelden dat een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op art. 3 EVRM. Een eventualiteit van art. 3 EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St. nr.105.233 dd. 27.03.2002. R.v.St. nr. 105.262 dd. 28.03.2002. R.v.St. nr. 104.674 dd.14.03.2002. ...).

Verzoekers kunnen, mede gelet op het duidelijke advies van de ambtenaar-geneesheer, niet aannemelijk maken dat er een risico is op een schending van art. 3 EVRM.

In het advies van de ambtenaar-geneesheer werd zeer uitvoerig toegelicht dat er behandeling beschikbaar is in het herkomstland. en in de bestreden beslissing wordt er ook uitdrukkelijk, na onderzoek, op gewezen dat de ‘continuïteit van de zorgen kan gegarandeerd worden’. Verzoekers loutere beweringen. die ongestaafd blijven, kunnen hieraan geen afbreuk doen.”

4.2.3. De Raad stelt vast dat in casu door een ambtenaar-geneesheer werd vastgesteld dat de gezondheidsproblemen waaraan eerste verzoekende partij lijdt haar niet verhinderen om te reizen en uit de aan de Raad voorgelegde stukken tevens blijkt dat haar medische problemen ook in haar land van herkomst kunnen behandeld worden en dat de behandeling die eerste verzoekende partij nodig heeft er voor haar voldoende toegankelijk is.

Er dient voorts op gewezen te worden dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./Verenigd Koninkrijk).

In deze omstandigheden kan eerste verzoekende partij niet gevolgd worden in haar standpunt dat een terugkeer naar haar land van herkomst een schending zou inhouden van de verbodsbepaling die voortvloeit uit artikel 3 van het EVRM.

Het derde middel is ongegrond.

4.3.1. In een vierde middel voeren verzoekende partijen opnieuw de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van hun standpunt betogen zij het volgende:

“Bij haar verzoekschrift dd. 20/10/2008 en diverse navolgende schrijvens had verzoekster in totaal meer dan twaalf medische verslagen van haar behandelende artsen voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan zij lijdt.

Uit de voorgebrachte medische attesten opgesteld door de behandelende artsen bleek dat de medische aandoeningen van verzoekster van die aard zijn dat zij nood heeft aan een regelmatige opvolging door een psychiater en dat er geen alternatieven bestaan voor de lopende behandeling.

De voorgelegde medische verslagen betreffen objectieve en verifieerbare documenten.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Het is onredelijk dat verweerder verzoekster niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen. doch zich beperkt heeft tot een verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 10/11/2010, dat niet volledig was en strijdig was met de medische verslagen van de behandelende arts.

Het gegrond verklaren van verzoeksters aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vw. is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing.”

4.3.2. In de nota met opmerkingen repliceert verwerende partij als volgt:

“De verwerende partij herhaalt dat, zoals reeds aangetoond bij de bespreking van het eerste en tweede middel, de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid gelet op de concrete elementen van het dossier, inclusief het advies van de ambtenaar-geneesheer, terecht heeft beslist dat verzoekers aanvraag ongegrond is.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen, en niet bevoegd is zich in de plaats te stellen van de gemachtigde of van de ambtenaar-geneesheer.

De Raad onderzoekt enkel of de gemachtigde in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie R.v.St. nr. 166.820 dd. 17januari 2007).

‘De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden. om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is. Mede gelet op de analyse van het tweede middel, zie hierna, blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan aannemelijk maakt. (R.v.V. nr. 24.638 van 17maart 2009)

Verzoekers tonen met hun summiere beschouwingen op geen enkele wijze aan dat de gemaakte beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn. Evenmin tonen zij aan dat verzoeker bijkomend had moeten worden onderzocht door de ambtenaar-geneesheer, of waarom het ‘onredelijk’ zou zijn dat dit niet is gebeurd.

De verwerende partij verwijst desbetreffend naar haar repliek op het eerste en tweede middel.”

4.3.3. In zoverre verzoekende partijen nogmaals de schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoeren kan het volstaan te verwijzen naar de bespreking van de eerste twee middelen.

Het vierde middel is ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK